

Full diocesà

10 de desembre del 2017

p5 – Formació sobre Economia i Fe

p7 – Viatge del papa Francesc a Birmània

Vuit anys a la presó

Asia Bibi és del Pakistan i ha esdevingut un símbol mundial de la persecució religiosa contra els cristians. És una mare cristiana de cinc fills i un dia de juny del 2009, mentre treballava al camp, va ser enviada a buscar aigua. Les seves companyes musulmanes van protestar, ja que en ser cristiana consideraven que contaminaria el recipient de l'aigua i el faria impur, i li van demanar que es convertís a l'islam. Ella s'hi va negar, va respondre que «Crist va morir pels pecats de la humanitat» i va preguntar a les altres què havia fet Mahoma per elles.

Això va ser qualificat com a delictes de blasfèmia i, per tant, fou condemnada a morir a la forca. Des de llavors, nombroses organitzacions cristianes treballen per reivindicar la seva llibertat i així s'han manifestat tant el papa Benet XVI com Francesc.

També alguns polítics van demanar l'abolició de les lleis de blasfèmia al Pakistan, però foren assassinats per aquest motiu. En algun moment es va parlar d'un possible indult, però no va reeixir.

La seva família ha de viure en la clandestinitat i ha estat rebuda pel papa Francesc per expressar-li el seu suport. Sembla que el cas ara passarà a la Suprema Cort, molt pressionada per l'islamisme més radical, perquè dicti la sentència definitiva. Des de la presó, Asia Bibi repeteix que «Crist és la meva força». Acompanyem-la pregant.

«Una veu crida en el desert: obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí»

Diumenge II d'Advent / Cicle B

Lectura del llibre d'Isaïes

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabrós serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

(40, 1-5. 9-11)

Salm responsorial

Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.

(Salm 84)

Lectura de la segona carta de sant Pere

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abran-

dat, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irrepressibles.

(3, 8-14)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

(1, 1-8)

«La serralada es tornarà una plana, el terreny escabrós serà una vall»

Joan, el nou Elies

Jean Hakolimana, prev.

Segons la mentalitat jueva, la profecia és una i indivisible. En aquesta perspectiva, hi hauria només un sol profeta que es reencarna successivament en diverses experiències individuals. En aquest procés d'acumulació progressiva, cada experiència profètica individual enriqueix i participa de l'única figura profètica. Així que, a la fi dels temps, aquesta figura apareixeria en la seva esplendor i perfecció. Serà el Profeta per excel·lència, el Messies. A partir d'aquí podem entendre la possibilitat que Joan fos tingut per Elies, o que la gent considerés Jesús com a Joan reencarnat o un dels antics profetes. De fet, Joan, amb la seva austeritat en el vestir i l'alimentació, reproduïx l'estil de vida d'Elies. Els profetes van actuar amb aquesta responsabilitat de ser partícips d'un procés la finalitat del qual és de fer aparèixer Déu en la seva esplendor: *Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora.*

Igualment, el camí de la fe a què hem estat cridats és una mateixa experiència, una realitat única i unificada, destinada a enriquir-se amb experiències personals i comunitàries. Tenir-ho en compte té una gran transcendència. Vivint la nostra fe, cada un per la seva part, estem participant de l'enriquiment o empobriment d'un patrimoni comú la finalitat del qual és de fer present Déu en el món de manera visible. Per això Pau s'atreveix a recordar-nos que la nostra actitud té incidència sobre els terminis de Déu: *Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat.* Som cridats a viure de tal manera que puguem oferir al món aquesta seguretat: *Aquí teniu el vostre Déu.*

La imatge

Mira que per a proclamar un gran anunci vas tot sol, al mig del desert, abillat amb una pell de camell a la cintura i alimentat amb llagostes i mel boscana! Com els profetes antics! No pensis en els equips que ara muntem, i en els estudis de mercat que hem d'escoltar. Una cosa no treu l'altra. Però no hi pot mancar la convicció personal profunda, i posar la vida al servei del missatge.

Sant Joan Baptista (1760). Anton Raphael Mengs

Lit. hores: Setmana II

11 dilluns

—Sant Damas, papa († 384)
—Sant Eutiqui, màrtir
Isaïes 35,1-10 / Salm 84 /
Lluc 5,17-26

12 dimarts

—La Mare de Déu de Guadalupe
Isaïes 40,1-11 / Salm 95 /
Mateu 18,12-14

13 dimecres

—Santa Llúcia, verge i màrtir (ss.III-IV)
Isaïes 40,25-31 / Salm 102 /
Mateu 11,28-30

14 dijous

—Sant Joan de la Creu, religiós i doctor de l'Església (1542-1591)
Isaïes 41,13-20 / Salm 144 /
Mateu 11,11-15

15 divendres

—Sant Urbici.(† 802)
Isaïes 48,17-19 / Salm 1 /
Mateu 11,16-19

16 dissabte

—Santa Adelaida († 999)
—Sant Josep Manyanet, prevere (1833-1901)
Siràcida 48,1-4.9-11 / Salm 79 /
Mateu 17,10-13

17 diumenge III d'Advent / Cicle B

—Sant Llätzer
—Santa Otilia, verge (S.VII)
Isaïes 61,1-2a.10-11 / Salm Lluc 1,46-48.49-50.53-54 / 1 Tessalonicens 5,16-24 / Joan 1,6-8.19-28

Acció de gràcies pel Gmà. Saperas a la vila d'Alió

Josep Castellà / Foto: Josep M. Martí Carnicer

La vila tarragonina d'Alió visqué una solemne celebració dedicada al beat Ferran Saperas, fill d'aquesta població, participant-hi una ambaixada targarina encapçalada pel rector, Mn. Josep M. Vilaseca, i membres de la respectiva comissió parroquial.

Després de la salutació del rector d'Alió, Mn. Josep Anton López, i de la presentació del qui escriu, pronuncià una xerrada sobre «El nostre beat Ferran Saperas Aluja» l'historiador i diaca Joan Novell Balagueró, acompanyada de moltes fotografies sobre els fets i llocs del martiri del germà claretià, a càrrec de Josep M. Martí Carnicer.

En aquest temple de Sant Bartomeu se celebrà una solemne missa d'acció

de gràcies, presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, i concelebrada pel superior provincial dels pares claretians, Ricard Costa-Jussà, el rector d'Alió, Mn. Josep Anton López, religiosos claretians i preveres, amb presència de familiars del beat i molts devots d' Alió, Valls i Tarragona.

Al final, l'arquebisbe Pujol, acompanyat de familiars, procedí a la inauguració i benedicció de la nova capella martirial dedicada al beat germà Ferran Saperas, on es diposità la seva relíquia arribada des de Roma. Aquest indret també està dedicat al prevere màrtir Agustí Ibarra, fill de la vila. Els feligresos feren la veneració per primera vegada de la relíquia del beat Saperas mentre s'entonaven els goigs en el seu honor.

Programa «Un hivern sense fred»

C.P. Solsona

El 21 de novembre un grup de joves de l'escola agrària del Solsonès van anar al bosc del Bisbe per fer pràctiques i alhora tallar arbres i preparar la llenya per a les famílies que viuen en situació de pobresa energètica perquè puguin fer front al fred de l'hivern. Així aquests joves han volgut col·laborar amb el programa de Càritas parroquial de Solsona «Un hivern sense fred».

Cal recordar que Càritas fa uns quants anys que aposta per reduir la pobresa energètica i un dels programes que ofereix és el citat, que té com a objectiu donar llenya a les famílies que passen per dificultats i que es troben en una situació de pobresa energètica, oferint-los llenya i així fer més digna la situació.

Des de Càritas Parroquial de Solsona donen les gràcies a l'escola agrària del Solsonès per la seva col·laboració.

Formació per a les parròquies «El camí de l'economia i la fe»

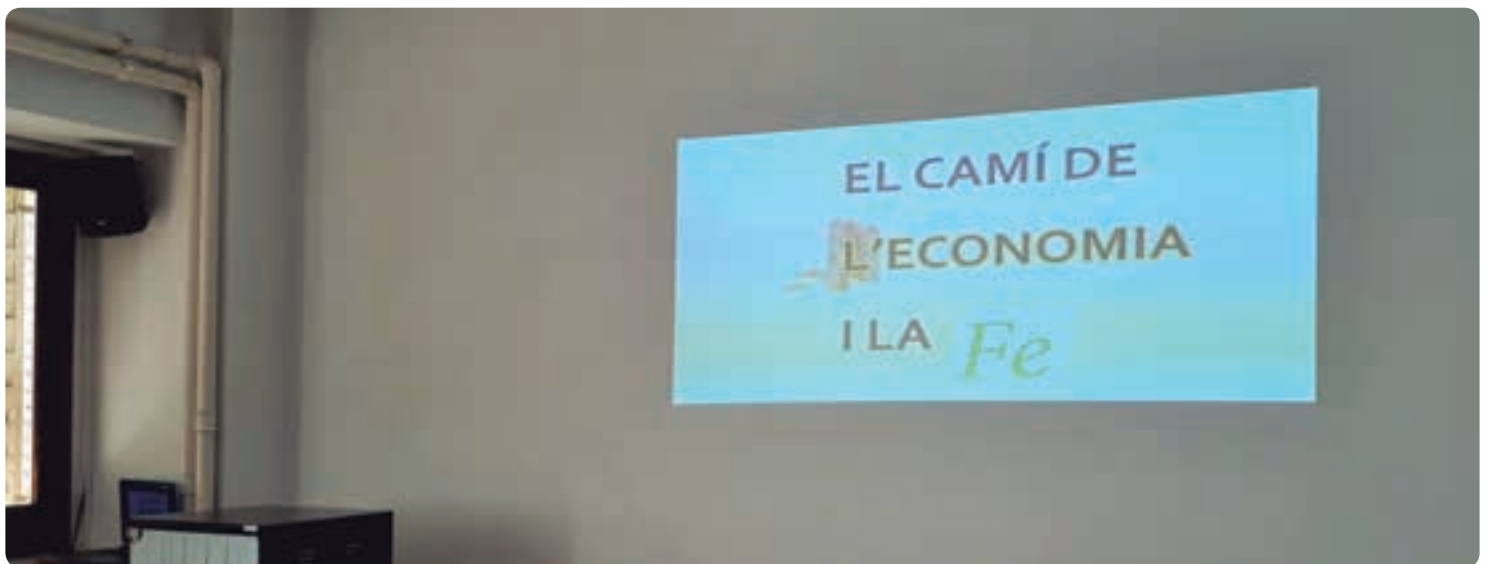
Subdepartament d'Autofinançament

El divendres dia 24 de novembre va començar la formació «El camí de l'economia i la fe» al bisbat de Solsona. Aquesta formació consta de sis sessions, que es duen a terme a les dependències de la parròquia de Solsona.

Aquestes sessions continuen el camí iniciat la primavera passada amb la formació dels responsables dels projectes de la diòcesi i que ja ha començat a donar fruit; responsables que volen realitzar projectes o tasques per acostar el Senyor a les persones.

Ara, però, està adreçada a les parròquies. Aquesta formació pretén ser l'inici d'un camí per tal d'aconseguir el suport necessari per a les parròquies. Un suport, no sols econòmic, sinó també orant, voluntari, ampli, personal i material.

Pretén donar les eines suficients per a ajudar les parròquies a continuar amb la nova visió implantada al bisbat i aconseguir un equip i una comunitat parroquial gran, compromesa i familiar que ofereixi el suport necessari per a continuar creixent i somiant.

Festa de Santa Cecília, a Gironella

El diumenge dia 26 de novembre la parròquia de Gironella va celebrar la festa de Santa Cecília, patrona de la música, amb molta assistència de fidels.

Durant l'eucaristia, oficiada per Mn. Lluís Ruiz, acompanyat per Mn. Àngel Pla i el diaca Mn. Lluís Cañadilla, la imatge de santa Cecília va presidir el presbiteri. També hi hagué la presència dels nens i nenes de catequesi que es preparen per a la primera comunió i que enguany fan les sessions els diumenges al matí abans de l'eucaristia.

Cal destacar la presència, com cada any, de la Coral Estel de Gironella, que va interpretar diverses cançons durant la missa i acabà amb el cant dels goigs de santa Cecília.

Informa: Parròquia de Gironella

El pessebre ens parla del misteri de Nadal

El pessebre és la representació domèstica del misteri del naixement de Jesús. S'originà en el Nadal de l'any 1223, a Itàlia, quan sant Francesc d'Assís va fer celebrar la missa dins una cova a la localitat de Greccio.

El papa Francesc, en una de les seves audiències, va dir: «El pessebre que preparem a les nostres cases ens parla d'aquest gran misteri d'esperança. [...] Déu sempre escull el petit, el qui no compta, per ensenyar-nos la grandesa de la seva humilitat.»

A Catalunya és tradició instal·lar el pessebre per Santa Llúcia i se sol fer a partir d'elements vegetals com ara molsa o suro. Hi ha el naixement situat en una cova o un estable que actua d'escena principal; l'àngel i els tres reis completen el relat del misteri de Nadal. Alhora el pessebre pot contenir més escenes i personatges: la dona que renta, la vella que fila, un pescador, pastors duent presents... I algun de ben anacrònic, com ara un capellà amb el paraigua. I destaca per la singularitat el caganer. Tot i no ser una figura exclusiva del pessebre català, té molta popularitat.

Desembolicar les figuretes, guardades des de l'any passat, o bé fer-les un mateix amb alguna manualitat és un moment màgic que no hem de desaproveitar de compartir amb la família. I aprofitar el moment per a explicar als petits el significat de cada personatge.

Humor

Les històries de l'escolà Miquel (III)

Reflexió:

La fe de l'infant i de l'adult són diferents perquè la fe va lligada a l'experiència de Déu i a la vida i a l'infant li queden moltes coses per conèixer i viure. No descuidem la vida dels sants en les nostres catequesis.

Imatges Mn. Joan Maria Padrell (prevere de l'Arquebisbat de Tarragona) . Reflexió: Mn. Xavier Romero (prevere del Bisbat de Solsona).

Difícil viatge de Francesc a Birmània

Redacció

El Sant Pare va visitar fa uns quants dies Myanmar o Birmània en un difícil viatge a causa de la qüestió dels rohingyes, una minoria musulmana perseguida, als quals es va referir indirectament.

El papa Francesc va indicar el dia 28 a les autoritats birmanes que la pau es basa en el respecte de cada grup ètnic, sense excloure ningú, i que les religions no poden ser font de divisió.

Davant el president birmà, Htin Kyaw, i la Premi Nobel de la Pau i cap de facto del govern, Aung San Suu Kyi, Francesc va assegurar que «el futur de Myanmar ha de ser la pau, una pau basada en el respecte de la dignitat i dels drets de cada membre de la socie-

tat, en el respecte per cada grup ètnic i la seva identitat».

Un discurs clar i directe del papa a les autoritats, exèrcit i govern, perquè respectin totes les minories, encara que sense citar expressament, com li han aconsellat des de l'Església catòlica local, els musulmans rohingyes, que no són reconeguts com a birmans i són brutalment perseguits al país, la qual cosa ha provocat un èxode de 620.000 d'ells cap a Bangladesh, de majoria musulmana. La situació s'ha agreujat en els darrers temps.

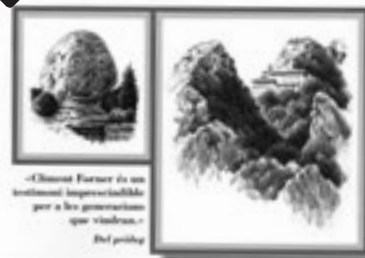
Aquest 21è viatge internacional del Papa és el primer que realitza un pontífex a Birmània. Els catòlics són un petit percentatge de la població, però tenen un membre en el col·legi cardenalici.

El llibre

Del Castellot de Viver a Queralt. Miscel·lània

Climent Forner

Edicions de l'Albí. Berga 2017.
332 pp.

Després de l'edició de *Més fulles de tardor* (2016), calia aplegar encara una bona part dels textos de Mn. Climent Forner, cosa que s'ha fet en la present miscel·lània en coincidència amb l'arribada de l'autor a l'edat de noranta anys. El lector hi trobarà articles i escrits molt diversos que, una vegada més, són una mostra molt clara i feaent de la vastíssima activitat literària, cívica i cultural de mossèn Climent. La majoria, publicats en revistes, diaris i altres mitjans, i una part encara inèdits, fruit de conferències, discursos o presentacions de llibres, però tots ells elaborats entre el 2000 i el 2017. Forner ens obsequia amb el fruit d'una feïnada ingent, de la seva permanent voluntat de servei i del seu compromís en defensa del nostre país, cultura i llengua. Si escriu des de Viver, el poblet on viu des de fa anys, la seva mirada arriba fins a Queralt i des d'allà es projecta arreu de la nostra terra.

Acolliment dels divorciats (I)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El capítol VIII de l'Exhortació Amoris Laetitia es titula "Acompanyar, discernir i integrar la fragilitat" i posa la seva mirada sobre els fidels divorciats i units civilment a una altra persona. Són molts els batejats, en els nostres pobles i ciutats, que es troben en una situació així. Tots, més o menys, són coneixedors que no poden accedir a la comunió eucarística. Potser és menys conegut que això no suposa una exclusió de la vida eclesial ja que la lògica de l'Església és la de la misericòrdia i la reintegració (AL 296-297). El papa Francesc aprofundeix aquesta lògica i demana que siguin "més integrats en la comunitat cristiana en les diverses formes possibles, evitant qualsevol ocasió d'escàndol". A més afegeix que cal discernir eclesialment "quines de les diverses formes d'exclusió actualment practicades en l'àmbit litúrgic, pastoral, educatiu i institucional poden ser superades" (AL 299).

Existeixen tota mena de situacions a la nostra diòcesi: aquells que quan varen prendre consciència que no podien combregar es van allunyar completament de la vida eclesial; els que, després de consultar-ho personalment a un sacerdot o no, fent o no cas del seu consell, van continuar combregant; persones que arran de la presa de consciència de la seva situació van acceptar un acompanyament per explorar la possibilitat d'una vida conjugal "com a germans" o la declaració de nul·litat del seu matrimoni; també, d'altres que, entenent la seva situació, s'han mantingut participant en la seva parròquia bo i acceptant penitencialment l'impediment de rebre l'absolució dels pecats i l'eucaristia, així com l'accés a determinats serveis eclesials.

AL, com una de les formes d'integració, presenta no "una nova normativa general de tipus canònic, aplicable a tots

els casos", sinó "l'encoratjament a un responsable discerniment personal i pastoral dels casos particulars, que hauria de reconèixer que, atès que 'el grau de responsabilitat no és igual en tots els casos', les conseqüències i efectes d'una norma no necessàriament han de ser sempre les mateixes" (AL 300).

Començo una sèrie de glosses per explicar-vos els criteris pastorals vigents des de la primavera passada. Són uns criteris diocesans articulats a partir del document realitzat pels bisbes de la regió de Buenos Aires i de la resposta positiva que els feu el Papa. Van ser fets per acomplir amb el nostre deure pastoral "d'acompanyar les persones interessades en el camí del discerniment d'acord amb l'ensenyament de l'Església i les orientacions del bisbe" (AL 300). Desitjo, doncs, que siguin quina sigui la situació i la pràctica dels divorciats units de nou civilment a la diòcesi, llegeixin les properes glosses i somiïn en un acompanyament que els permeti discernir canvis, camins i oportunitats.

El nostre deure pastoral és acompanyar les persones interessades en el camí del discerniment d'acord amb l'ensenyament de l'Església

Puc animar-los a partir del testimoni dels que trobant-se així i havent fet el Curs Alpha han retornat amb joia a la vida de l'Església. Sentint-se acollits, han descobert la "imperfeció" de la seva vida conjugal i s'han deixat acompanyar. Quasi tots, més o menys ràpidament, han pogut accedir als sagraments dins les normes canòniques i de les excepcions personalitzades que AL permet.

